

POTUKAĆ (1) *vb impf*

3 *pl praes* potukają.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Szczuć, pobudzać do gonienia zwierząt na polowaniu (może dźwiękonaśladowcze):

*Zwrot: »[za czym (żywotne)] psom potukać«: Y wyszedł [niemocny młodzieniec] niegdy ná łośńce/
A siedział łobie ná łące. Słyfzał iż łowcy wołaią/ Zą wilkiem pfom potukaią. Wízakoż go nie vgonili
BierEz S.*

Synonim: szczuć.

Cf POTUKANIE

MC